

ଖୁତବା ଜୁମା ୧୦ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୨୦ର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ- ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟେଲିଫୋର୍ଡ(ବ୍ରିଟେନ୍)

ଆଁହଜ୍ରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ତଥା ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ସଂପନ୍ନ ବଦର ସାହାବ ହଜ୍ରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ର.ଅଙ୍କ ପ୍ରଶଂସନାୟ, ବଶ୍ୱାସ ବର୍ଦ୍ଧକ ଏବଂ ମନମୁଗ୍ଧକର ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଏବଂ ସୁରଃ ପାଠିହାର ଆବୃତ୍ତି ଅନ୍ତେ ହୁଜୁର ଅନସ୍ୱର ଅନ୍ଦେହହୁଲ୍ଲାହୁ ତାଆଲା ବିନସ୍ତେହିଲ୍ ଅଜ୍ଜିଜ୍ କହିଲେ : ଗତ ଖୁତବାରେ ଖକପେ ଜଦିଦର ନୁତନ ବର୍ଷର ଘୋଷଣା ସହିତ ମୁଁ ଯେଉଁ ଦେଶମାନଙ୍କର ପୋଜିଶନ ସଂପର୍କରେ କହିଥିଲି । ଉକ୍ତ ଖୁତବାରେ ମୁଁ କହିଥିଲି ଯେ, ଯୁ.କେର ଜମାଅତରେ ଖକପେ ଜଦିଦର ଚାନ୍ଦା ଆଦାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଇସଲାମାବାଦର ଜମାଅତ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ପରେ ଏହି କଥା ନଜରକୁ ଆସିଥିଲା ଯେ, ସେହି ସମୀକ୍ଷାଟି ଭୁଲ ଥିଲା। ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଥିବା ଜମାଅତ ହେଉଛି, ଓଲଡ଼ରଶା ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଥିବା ଜମାଅତ ହେଉଛି ଇସଲାମାବାଦା, ସୁତରାଂ ଏହି ତୁଟି ମାର୍ଜନାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା। କାରଣ ତାହାକୁ ହିଁ ମୁଁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ମନସ୍କ କଲି। ଓଲଡ଼ରଶାର ଜମାଅତ ମାଶାଅଲ୍ଲାଃ ଖୁବ୍ ବଳିଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ଓଲଡ଼ରଶାର ସଦର ଲଜନା ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମହିଳାମାନେ କେଉଁଭଳି ଭାବରେ ଅସାଧାରଣ ବଳିଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଏହି ତ୍ୟାଗମୂଳକ ମନୋଭାବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଦାହରଣୀୟ ଅଟେ । ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା ସେମାନଙ୍କ ଧନଜୀବନରେ ବରକତ୍ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ଗତ ଖୁତବାରେ ସାମାନ୍ୟ ରୂପେ ମୁଁ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଓ ଦରିଦ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ବଳିଦାନ ତଥା ତ୍ୟାଗ ସଂପର୍କରେ କେତେକ ଘଟଣାମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲି । ତାହା ଏଇଥିପାଇଁ ଯେ, ଧନୀକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବି ଏହି ଚେତନା ବା ବୋଧଟି ଉଦ୍ରେକ ହେଉ ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତ୍ୟାଗର ଆତ୍ମାକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରନ୍ତୁ । ଅନ୍ୟଥା ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ସେହି ବିକଶିତ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କରେ ଏଭଳି ଅନେକ ଲୋକ ରହିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସାଂସାରିକ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପଛରେ ପକାଇ ତ୍ୟାଗ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଜିର ଖୁତବାର ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ରହିଛି ମୁଁ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଫେରୁଛି ଏବଂ ତାହା ହେଉଛି ବଦରୀ ସାହାବାମାନଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା । ଗତ ଖୁତବାର ପୂର୍ବ ଖୁତବାରେ ହଜ୍ରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ର.ଅଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଆଉ କେତେକ କଥା ରହିଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଆଜି ତାହାର ଆଲୋଚନା କରି ପ୍ରାମାଣିକ ସୂତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ହିଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ତୁଟିଯୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣର ସଂଶୋଧନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁମିତ ହେଉଛି ଯାହାକି ଗତ ଖୁତବାରେ ମୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲି। ୨୭ ଡିସେମ୍ବରର ଖୁତବାରେ ହଜ୍ରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ର.ଅ ପରିଚୟରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଆଁହଜ୍ରତ୍ ସ.ଅ ହଜ୍ରତ୍ ସାଆଦ୍ ଏବଂ ତଲିବ୍ ବିନ୍ ଉମୈର ର.ଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୈତ୍ରିକ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଯିଏ ମଙ୍ଗରୁ ପ୍ରବାସ କରି ମଦିନାକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଇବନେ ଇସହାକଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ହଜ୍ରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ର.ଅ ଏବଂ ହଜ୍ରତ୍ ଅବୁଜ୍ଜର ଗଫ୍ଫାରି ର.ଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୈତ୍ରିକ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କେତେକଙ୍କୁ ତହିଁରେ ମତାନ୍ତରର ଅବକାଶ ରହିଛି । ସେ ଯାହାହେଉ ନା କାହିଁକି ତାହା ଏପରି ନୁହେଁ । ମୈତ୍ରିକ ସଂପର୍କର ଏହି ଚର୍ଚ୍ଚା ପ୍ରକୃତରେ ହଜ୍ରତ୍ ମୁନଜ୍ଜର ବିନ୍ ଅମ୍ର ବିନ୍ ହୁନୈସଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଥିଲା। ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକରୁ ଏହି ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକ ଆହୃତ ହୋଇଥିଲା, ସେଠାରେ ଏମାନଙ୍କ ସହିତ ହଜ୍ରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ର.ଅଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା । ତେଣୁ ରିସର୍ଚ୍ଚ ସେଲ୍ ଆଡୁ ଭୁଲବଶତଃ ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହଜ୍ରତ୍ ସାଆଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ସହିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଦିଆଯାଇଛି । ଅପର ପକ୍ଷରେ ହଜ୍ରତ୍ ମୁନଜ୍ଜର ବିନ୍ ଅମ୍ରଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ମୈତ୍ରିକ ସଂପର୍କର ଏହି ଚର୍ଚ୍ଚା ଆଲୋଚିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଗତ ବର୍ଷର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଅର୍ଥାତ ୨୪ ଜାନୁୟାରୀର ଖୁତବାରେ ମୁଁ ଏହି ବିଷ୍ଣୁତ ଆଲୋଚନାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିସାରିଛି । ସେ ଯାହାହେଉ ନା କାହିଁକି କହିବାକୁ ଗଲେ ତାହା ମାତ୍ର ଏକ ସଂଶୋଧନ ଥିଲା ଏବଂ ଆଗକୁ ଯେଉଁ ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଛି ତାହା ଏପରି ଅଟେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଖନ୍ଦକ୍ ମୁଖ ଘଟିଥିଲା ସେତେବେଳେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଉନ୍ନୈନା ବିନ୍ ହସନଙ୍କୁ ମଦିନାର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଖଜୁରୀ ଦେବାକୁ ଚିତ୍ରା କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ଏହି ସର୍ତ୍ତାନୁଯାୟୀ ଥିଲା ଯେ, ଗଡ଼ଫାନର ସଂପ୍ରଦାୟ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହଯାତ୍ରୀ ଥିଲେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଏମାନଙ୍କୁ ଲେଉଟାଇ ନେଇ ଯାଆନ୍ତୁ, ଆଁହଜ୍ରତ୍

ସ.ଅ କେବଳ ହଜରତ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ମୁଆଜ୍ ଏବଂ ହଜରତ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ର.ଅଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ପରାମର୍ଶ ଲୋଡ଼ିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଘଟଣାର ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ଖନ୍ଦକ ଯୁଦ୍ଧର ପରିସ୍ଥିତିରେ ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶୀର୍ ଅହମଦ ସାହାବ ଏହିପରି ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଅଛନ୍ତି,- ଏହି ଦିନ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖଦ, କଷ୍ଟ ଏବଂ ଚିନ୍ତାଜନକ ତଥା ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ଏବଂ ଘେରାଉ କାଳକ୍ରମେ ଦୀର୍ଘ ହେବାକୁ ଲାଗିଥିଲା । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଦୁର୍ବଳ ହେବାକୁ ଲାଗିଥିଲା ଏବଂ ଏପରି ଅନୁମିତ ହେଉଥିଲା ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ନିଷ୍ଠା ଦ୍ୱାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଶରୀର ବସ୍ତୁବାଦୀ ନିୟମାନୁଯାୟୀ ହିଁ ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲା । ଅର୍ଥାତ ଘେରାଉର ଅବଧି ଦୀର୍ଘ ହେବା କାରଣରୁ କ୍ଳାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ସଠିକ୍ ରୂପେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଗୁଜୁରାଣ ମେଣ୍ଟାଇବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ନଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି କାରଣରୁ ଧୀରେ ଧୀରେ କ୍ଳାନ୍ତ ସାଙ୍ଗକୁ ଦୁର୍ବଳତା ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହେବାକୁ ଲାଗିଥିଲା ଏବଂ ତାହା ଶରୀରର ପ୍ରାକୃତିକ ସ୍ୱଭାବ ଅଟେ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଅନସାରମାନଙ୍କର ଧନାତ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ମୁଆଜ୍ ଏବଂ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ର.ଅଙ୍କୁ ଡକାଇ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପରିସ୍ଥିତି ସଂପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରିସ୍ଥିତି ସଂପର୍କରେ ଅବଗତ କରାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପରାମର୍ଶ ଲୋଡ଼ିଲେ ଯେ, ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ ? ଯଦି ତୁମେମାନେ ଚାହଁ ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ଯେ, ଗତଫାନର ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ମଦିନାର ରାଜସ୍ୱରୁ କିଛି ଅଂଶ ଦେଇ ଏହି ଯୁଦ୍ଧକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ । ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ମୁଆଜ୍ ଏବଂ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ର.ଅ ଏକ ସ୍ୱର ହୋଇ କହିଲେ ଯେ, ହେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ! ଯଦି ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ଐଶ୍ୱାବାଣୀ ହୋଇଛି ତେବେ ଆମେମାନେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଆଗରେ ନତ ମସ୍ତକ କରୁଛୁ, ତେବେ ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆପଣ ନିଃସନ୍ଦେହ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନୁଯାୟୀ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ । ହୁଜୁର ସ.ଅ କହିଲେ ଯେ, ମୋତେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ଐଶ୍ୱାବାଣୀ ହୋଇ ନାହିଁ । ମୁଁ ତ' କେବଳ ଆପଣମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଯନ୍ତ୍ରଣା କାରଣରୁ ପରାମର୍ଶ ବିଧି ଅନୁଯାୟୀ ପଚାରୁଛି । ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇ ସାହାବାମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ, ହେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ! ତେବେ ଆମର ପରାମର୍ଶ ଏହିକି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ମୂର୍ତ୍ତି ଉପାସକ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ କେବେ ହେଲେ କୌଣସି ଶତ୍ରୁକୁ କିଛି ଦେଇ ନାହିଁ ସେତେବେଳେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁସଲମାନ ହୋଇ କିପରି ବା କାହିଁକି ଦେବୁ ? ଖଲ୍ଲାଃ ଅର୍ଥାତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛୁ ଯେ, ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ତରବାରୀର ଦାଢ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ଦେବୁ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଆହଜରତ ସ.ଅ ଅନସାରମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ହିଁ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ । ଯେଉଁମାନେ ମଦିନାର ପ୍ରକୃତ ବାସିନ୍ଦା ଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରାୟତଃ ଏହି ପରାମର୍ଶରେ ହୁଜୁର ସ.ଅଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବଳ ଏହା ହିଁ ରହିଥିଲା ଯେ, ଅନସାରମାନଙ୍କର ମାନସିକ ଅବସ୍ଥା ସଂପର୍କରେ ଆକଳନ କରାଯାଉ । କାରଣ ସେମାନେ ଏହି ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଚିନ୍ତିତ ତ' ନୁହନ୍ତି ? ଏବଂ ଯଦି ବି ସେମାନେ ଚିନ୍ତିତ ଅଟନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରାଯାଉ । ଏଇଥିପାଇଁ ହୁଜୁର ସ.ଅ ପ୍ରସନ୍ନ ଚିତ୍ତର ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ପରାମର୍ଶକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଏବଂ ପୁନଶ୍ଚ ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଜାରି ରହିଲା ।

ଖନ୍ଦକ ଯୁଦ୍ଧ ଅବସରରେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଏହି ଯୋଜନା କଲା ଯେ, ବନ୍ଦୁ ନୁଜ୍ଜାରର ଇହୁଦୀ ଧନୀକ ବ୍ୟକ୍ତି ହୁଇ ବିନ୍ ଅଖତବକୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲା ଯେ, ସେ ରାତ୍ରର ଅନ୍ଧକାରରେ ବନ୍ଦୁ କୁରୈଜ୍ଜାର ଦୁର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଯାଉ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଧନାତ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି କାଆବ୍ ବିନ୍ ଅସଦ୍ ସହିତ ମିଶି ବନ୍ଦୁ କୁରୈଜ୍ଜାକୁ ନିଜ ସହିତ ମିଶାଇବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରୁ । ସୁତରାଂ ହୁଇ ବିନ୍ ଅଖତବ୍ ସୁଯୋଗ ପାଇ କାଆବର ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ତ' କାଆବ୍ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଯେ, ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହ ଆମର ଚୁକ୍ତି ହୋଇଛି ଏବଂ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ସର୍ବଦା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସନୀୟ ହୋଇ ନିଜର ଉକ୍ତ ଚୁକ୍ତି ରକ୍ଷା କରିଆସିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିପାରିବି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ହୁଇ ତାକୁ ଏପରି ଶ୍ୟାମଳମୟ ଉଦ୍ୟାନ ଦେଖାଇ ଓ ଇସଲାମର ଶୀଘ୍ରାତିଶୀଘ୍ର ଧ୍ୱଂସର ଏଭଳି ଭରସା ଦେଲା ଯେ, ପରିଶେଷରେ ସେ ରାଜି ହୋଇଗଲା । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ବନ୍ଦୁ କୁରୈଜ୍ଜାର ଉକ୍ତ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା ସଂପର୍କରେ ଜ୍ଞାତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ହୁଜୁର ସ.ଅ ପ୍ରଥମତଃ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ କୁବୈର ବିନ୍ ଅଲ୍ ଅଖାମ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ପରିସ୍ଥିତି ସଂପର୍କରେ ପଚାରି ବୁଝିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ନିୟମାନୁସାରେ ଐସ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ଖଜରଜ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଧନାତ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ମୁଆଜ୍ ଏବଂ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ର.ଅ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ସାହାବାମାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତିନିଧିମଣ୍ଡଳ ସ୍ୱରୂପ ବନ୍ଦୁ କୁରୈଜ୍ଜା ସଂପ୍ରଦାୟ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ସାହାବାମାନେ ନଗରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ଆ କାଆବ୍ ବିନ୍ ଅସଦ୍ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ

ସେତେବେଳେ ସେହି ହତଭାଗ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅହଙ୍କାରପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଙ୍ଗରେ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତରୀୟ ହୋଇ କହିଲେ ଯାଅ ତୁମେମାନେ ଚାଲିଯାଅ ! ମୁହଁନଦ୍ (ସ.ଅ) ଓ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଚୁକ୍ତି ହୋଇ ନାହିଁ । ଏହି ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ସାହାବାମାନଙ୍କର ସେହି ପ୍ରତିନିଧିମଣ୍ଡଳ ସେଠାରୁ ଉଠି ଚାଲିଆସିଲେ ଏବଂ ସାଆନ୍ତ୍ ବିନ୍ ମୁଆଜ୍ ଓ ସାଆନ୍ତ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ର.ଅ ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ପରିସ୍ଥିତି ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ଦେଲେ ।

ବନ୍ଧୁ କୁରେଜା ଯୁଦ୍ଧ ଅବସରରେ ହଜରତ୍ ସାଆନ୍ତ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ର.ଅ ଅନେକ ଓଟ ଉପରେ ଖଜୁରୀ ଲଦି ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ଯାହାକି ସେହି ସମସ୍ତ ସାହାବା ତଥା ଆହୁଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଥିଲା । ସେତେବେଳେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କହିଲେ ଯେ, ଖଜୁରୀ ଖାଦ୍ୟଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ଭୋଜନ ଅଟେ ।

ମକ୍କା ବିଜୟ ଅବସରରେ ଯେତେବେଳେ ସୈନ୍ୟ ଦଳ ମକ୍କା ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲା ସେତେବେଳେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ହଜରତ୍ ଅବବାସଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ସଡ଼କର ଏକ କୋଣରେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ଏବଂ ତାହାର ସାଥୀଙ୍କୁ ନେଇ ଛିଡ଼ା ହୋଇଯାଅ । ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଇସଲାମୀୟ ସୈନ୍ୟ ଦଳ ଓ ତାହାର ଆମ୍ନୋହରୀଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିବେ । ସୈନ୍ୟ ଦଳ ପରେ ସୈନ୍ୟ ଦଳ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିଲା, ସେତିକିବେଳେ ଅଶଜାଅ ସଂପ୍ରଦାୟର ସୈନ୍ୟଦଳର ଅତିକ୍ରମ ଇସଲାମର ପ୍ରେମ ଓ ତାହା ପାଇଁ ଆତ୍ମବଳିଦାନ ଦେବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉତ୍ସାହ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଥିଲା ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ଳୋଗାନରୁ ଅନୁମିତ ହେଉଥିଲା । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ କହିଲା ଅବବାସ୍ ! ଏ କିଏ ? ଅବବାସ୍ କହିଲେ ଏ ହେଉଛି ଅଶଜାଅ ସଂପ୍ରଦାୟ । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୋଇ ଅବବାସ୍ ମୁଖକୁ ଚାହିଁଲେ ଏବଂ କହିଲେ ସମଗ୍ର ଆରବରେ ଏହାଙ୍କୁ ବଳି ଅନ୍ୟ କେହି ମୁହଁନଦ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ନଥିଲା । ଅବବାସ୍ କହିଲେ ଯେ, ଏହା ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପା ଅଟଇ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଚାହିଁଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଇସଲାମର ପ୍ରେମାନୁରାଗ ବସା ବାନ୍ଧିଗଲା । ସର୍ବଶେଷରେ ହୁଜୁର ସ.ଅ ପ୍ରବାସକାରୀ ଓ ଅନସାରମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଧରି ଅତିକ୍ରମ କଲେ । ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨୦୦୦ ଥିଲା ଏବଂ ଆପାଦ ମସ୍ତକ ଲୌହ କବଚରେ ବା ଅଙ୍ଗୁଳରେ ଲୁଚି ରହିଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଉମର ର.ଅ ସେମାନଙ୍କର ଧାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକୁ ସଳଖ କରିଚାଲିଥିଲେ ଏବଂ କହୁଥିଲେ ଯେ, ପାଦକୁ ଏପରି ସମ୍ଭାଳି ଚାଲ ଯେପରିକି ଧାଡ଼ିର ଦୂରତା ସମାନ ରହୁଥିବ । ଇସଲାମର ସେହି ଆମ୍ନୋହରୀମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ, ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ, ଆକାଂକ୍ଷା ଉଦ୍ଦୀପନା ତଥା ଉଦ୍ଧାଦନା ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରୁ ବାରି ହୋଇପଡୁଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲା ସେତେବେଳେ ତାହାର ହୃଦୟ ଦୋହୋଲି ଗଲା । ସେ ପଚାରିଲା ଅବବାସ୍ ଏମାନେ କିଏ ? ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ଉତ୍ତର ଦେଲା ଯେ, ଏହି ସୈନ୍ୟଦଳର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ସଂସାରରେ କାହା ପାଖରେ ଶକ୍ତି ତଥା ସାହସ ରହିଛି ? ପୁନଶ୍ଚ ସେ ଅବବାସଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରି କହିଲା ଯେ, ତୁମ ଭାଇର ପୁତ୍ର ଆଜି ପୃଥିବୀର ସର୍ବବୃହତ୍ ଶାସକ ହୋଇଯାଇଛି । ଅବବାସ୍ ର.ଅ କହିଲେ ଏବେବି ତୋ ହୃଦୟର ଆଖି ଖୋଲି ନାହିଁ । ଏହା ଶାସକତ୍ୱ ନୁହେଁ ଏହା ତ' ନବୁଝତ୍ (ଅବତାରତ୍) ଅଟେ । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ କହିଲା ହଁ ହଁ ସେହି ନବୁଝତ୍ ହିଁ ହେଉ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ସୈନ୍ୟଦଳ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ନିକଟରୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିଲା ସେତେବେଳେ ଅନସାରର କମାଣ୍ଡର ସାଆନ୍ତ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ଅବୁ ସୁଫିୟାନଙ୍କୁ ଦେଖି କହିଲେ ଆଜି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମକ୍କାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା, ତରବାରୀର ଶକ୍ତି ସାହାଯ୍ୟରେ ବୈଧ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଆଜି କୁରେଶୀୟ ଜାତିକୁ ତିରସ୍କୃତ କରିଦିଆଯିବ । ଯେତେବେଳେ ଆହୁଜରତ୍ ସ.ଅ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ନିକଟରୁ ଅତିକ୍ରମ କଲେ ସେତେବେଳେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲା ହେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଆପଣ ନିଜ ଜାତିକୁ କୁଫ୍ଫାରମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧ କରିବାର ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଦେଇଛନ୍ତି କି ? ଅବିକା ଅନସାରର ମୁଖୁଆ ସାଆନ୍ତ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସାଥୀମାନେ ଏପରି କହୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଏହା କହିଲେ ଯେ, ଆଜି ଯୁଦ୍ଧ ତ' ହେବ ଏବଂ ମକ୍କାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ମଧ୍ୟ ଆଜି ଆମକୁ ଯୁଦ୍ଧରୁ ରୋକି ପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆମେ ଆଜି କୁରେଶୀମାନଙ୍କୁ ତିରସ୍କୃତ କରି ଛାଡ଼ିବୁ । ହେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଆପଣ ସଂସାରରେ ସବୁଠୁ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି, ସବୁଠୁ ଦୟାବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ପରିଜନମାନଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବାଧିକ ପୁଣ୍ୟ, ଉପକାର ଏବଂ ବିନମ୍ରତା ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ଆଜି ଆପଣ ନିଜ ଜାତିର ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ଭୁଲିବେନି କି ? ଅବୁ ସୁଫିୟାନର ଏହି ଅଭିଯୋଗ ଏବଂ ଅନୁରୋଧକୁ ଶୁଣି ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କହିଲେ ଯେ, ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ସାଆନ୍ତ୍ ର.ଅ ଭୁଲ କହିଛନ୍ତି । ଆଜି ହେଉଛି ଦୟାର ଦିନ । ଆଜି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କୁରେଶୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଖାନା କାଆବାକୁ ସମ୍ମାନିତ କରିବେ । ପୁନଶ୍ଚ ହୁଜୁର ସ.ଅ

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହଜରତ ସାଆଦ୍ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ ନିଜର ଧୂଳି ନିଜ ପୁତ୍ର କୈସକୁ ଦେଇ ଦିଅ । କାରଣ ସେ ତୁମ ସ୍ଥାନରେ ଅନସାରର ସୈନ୍ୟଦଳର କମାଣ୍ଡର ହେବ । ଏହିପରି ଭାବେ ହୁଜୁର ସ.ଅ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କର ମନକୁ ରଖିଲେ ଅର୍ଥାତ ଜୟ କଲେ ଏବଂ ଅନସାରମାନଙ୍କର ମନକୁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାତ ପାଇବାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିଲେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ କୈସ୍ ର.ଅଙ୍କ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା । କାରଣ କୈସ୍ ର.ଅଙ୍କ ସ୍ୱଭାବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିନମ୍ର, ବିନୟ ତଥା ଯୁବକ ପରି ଥିଲା ।

ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଶିଖାଲ୍ ମାସ ୮ ହିଜରୀରେ ମକ୍କା ବିଜୟ ପରେ ଘଟିଥିଲା । ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଧନରତ୍ନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ତାହାକୁ ଆହଜରତ ସ.ଅ ପ୍ରବାସକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟି ଦେଇଥିଲେ । ଅନସାରମାନେ ନିଜ ମନରେ ଏହି କଥା ଅନୁଭବ କଲେ । ହଜରତ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ର.ଅ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଯେ, ହେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଏହି ସଂପ୍ରଦାୟଟି ନିଜ ମନରେ କିଛି ସମସ୍ୟାମୂଳକ କଥା ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ ଅନସାରମାନେ । ହୁଜୁର ସ.ଅ କହିଲେ ନିଜର ଜାତିକୁ ସେହି ପରିଧି ମଧ୍ୟରେ ଏକତ୍ରିତ କର । ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଗଲେ ସେତେବେଳେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରି କହିଲେ, ହେ ଅନସାରମାନଙ୍କର ଦଳ ! ଘଟଣା କ'ଣ ? ଯାହା ମୋତେ ତୁମ ଆତ୍ମ ପହଞ୍ଚିଛି ଯେ, ତୁମେମାନେ ମୋ ଉପରେ ଏହି କଥା ସକାଶେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଛ ଯେ, ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧନ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ହେ ଅନସାରମାନଙ୍କର ଦଳ ! ତୁମେମାନେ ସଂସାରର ତୁଚ୍ଛ ଧନ ଉପରେ ଦୁଃଖିତ ଅଛ କି ? ହେ ଅନସାରମାନଙ୍କର ଦଳ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏହି କଥା ଉପରେ ଖୁସି ନାହିଁ ଯେ, ଲୋକମାନେ ଛେଳି ମେଣ୍ଟା ଓ ଓଟମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯିବେ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ନେଇ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରିବ । ପନୁଖ୍ ହୁଜୁର ସ.ଅ କହିଲେ ସେହି ଅସ୍ତ୍ରର ଶପଥ କରି କହୁଛି ଯାହାଙ୍କ ଅଲୌକିକ ହସ୍ତରେ ମୋର ପ୍ରାଣବାୟୁ ରହିଛି । ଯଦି ପ୍ରବାସ ନ ହୁଅନ୍ତା ତେବେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଅନସାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ଅନସାରଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ । ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ କହନ୍ତି ଯେ, ଏହି କଥା ଶୁଣି ସମସ୍ତ ଅନସାରମାନେ କ୍ରନ୍ଦନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ସେମାନଙ୍କର ଦାଢି ସେମାନଙ୍କ ଅଶ୍ରୁ ଦ୍ୱାରା ଭିଜି ଗଲା ଏବଂ ସେମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, ହେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଆପଣ ଯାହା କିଛି ବାଣ୍ଟିଛନ୍ତି ଆମେମାନେ ତାହା ଉପରେ ରାଜି ଅଛୁ ଏବଂ ଆପଣ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି ।

ହଜ୍ରତୁଲ୍ ଓଦା ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ମଦିନାରୁ ହଜ୍ ସ୍ଥଳ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରି ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ହୁଜୁର ସ.ଅଙ୍କର ଯାନ ହଜିଯାଇଥିଲା । ହଜରତ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ଯେତେବେଳେ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ ସେତେବେଳେ ନିଜର ସୁପୁତ୍ର କୈସ୍ ର.ଅଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଆସିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟିଏ ଓଟ ଥିଲା । ସେହି ଓଟ ଉପରେ ସେମାନେ ଯାତ୍ରା ପଥର ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଲଦିଥିଲେ । ସେମାନେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କହିଲେ ଯେ, ହେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ଆମେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ ଅଛି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କର ଜିନିଷ ପତ୍ର ଥିବା ବାହନ କେଉଁଆଡ଼େ ହଜି ଯାଇଛି । ହେଇ ନିଅନ୍ତୁ ତା' ବଦଳରେ ଆମମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହି ବାହନକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କହିଲେ ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଉକ୍ତ ବାହନକୁ ମୋ ପାଖକୁ ନେଇ ଆସିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଫେରାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବାହନଟି ହଜି ଯାଇଥିଲା । ତୁମେମାନେ ନିଜର ବାହନକୁ ଫେରାଇ ନେଇଯାଅ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବରକତ୍ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଉମର୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ର.ଅ କୌଣସି ଏକ ଅଜଣା ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ଅବଦୁର୍ ରହମାନ ବିନ୍ ଔଫ୍, ହଜରତ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଅବି ଖକ୍ୱାସ୍ ଏବଂ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ମସଉଦ୍ ର.ଅ ପରି ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ତାଙ୍କ ରୋଗୀ ପରିଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ଗଲେ । ଯେତେବେଳେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ତାଙ୍କ ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ର.ଅଙ୍କୁ ଘେରିଥିବାର ଦେଖିଲେ । ହୁଜୁର ସ.ଅ କହିଲେ କ'ଣ ତାଙ୍କର ବିରୋଗ ହୋଇଯାଇଛି ? ସେ କହିଲେ ନା ହେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟି ନାହିଁ । ସେ ଯାହାହେଉ ନା କାହିଁକି ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ପାଖକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କର ଅବସ୍ଥାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି କାନ୍ଦି ପକାଇଲେ । ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ କାନ୍ଦୁ ଥିବାର ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ହୁଜୁର ସ.ଅ କହିଲେ ଯେ, ଆରେ ଶୁଣ ! ଦେଖ ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କେବେହେଲେ ତକ୍ଷୁରୁ ଲୁହ କ୍ଷରିତ ହେବା ଯୋଗୁଁ ଦଣ୍ଡ

ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ନା ହୃଦୟ ଦୁଃଖିତ ଥିଲେ ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତି । ବରଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହି କାରଣ ଯୋଗୁଁ ଶାସ୍ତି ଦେବେ ଅଥବା ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ । ବରଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏଥିଯୋଗୁଁ ଶାସ୍ତି ଦେବେ କିମ୍ବା ଦୟା ବା କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ହୁଜୁର ସ.ଅ ନିଜର ତୁଣ୍ଡ ଆଡ଼କୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଯେ, ମୃତକକୁ ମଧ୍ୟ ତାହାର ପରିବାରମାନଙ୍କ ତା ଆଗରେ ବିଳାପ ଏବଂ ଅସାଧାରଣ ଢଙ୍ଗରେ ରୋଦନ କରିବା ଯୋଗୁଁ ହିଁ ତାକୁ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯାଇଥାଏ । ସୁତରାଂ ନୋହା ଅର୍ଥାତ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟରେ ବିଳାପ ଏବଂ ରୋଦନ କରିବା ଭୁଲ୍ ଅଟେ ।

ହଜରତ ଅବୁ ଉସୈଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ ଯେ, ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ କହିଲେ ଯେ, ସମସ୍ତ ଅନସାରମାନଙ୍କ ଘର ଅପେକ୍ଷା ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଘର ହେଉଛି ବନ୍ଦୁ ନଜାରଙ୍କ ଘର । ପୁନଶ୍ଚ ବନ୍ଦୁ ଅଲ୍ଲେ ଅଶହଲ୍, ପୁନଶ୍ଚ ବନ୍ଦୁ ହାରିସ୍ ବିନ୍ ଖଜରଜ୍ ପୁନଶ୍ଚ ବନ୍ଦୁ ସାଆଦା ଏବଂ ଅନସାରର ସମସ୍ତ ଘରମାନଙ୍କରେ ପୁଣ୍ୟ ବିଦିତ ରହିଛି । ଏହା ଶୁଣି ହଜରତ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା କହିଲେ ମୁଁ ଭାବୁଛି ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କୁ ଅମାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ବିବେଚିତ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ତାଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ, ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ଆପଣଙ୍କୁ ବି ତ' ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ବୋଲି ବିବେଚିତ କରିଛନ୍ତି । ହଶ୍ମାମ୍ ବିନ୍ ଉରଖାହ୍ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ହଜରତ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ସର୍ବଦା ଏହି ଦୁଆ କରୁଥିଲେ ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ମୋତେ ପ୍ରଶଂସନା କର ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ମୋତେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏବଂ ସମ୍ମାନର ଅଧିକାରୀ କରି ଦିଅନ୍ତୁ ।

ହଦିସର ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାନ୍ତରାୟୀ ଅର୍ଥାତ ମସନଦ୍ ଅହମଦ୍ ବିନ୍ ହମ୍ଲର ଯେ, ହଜରତ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ, ତୁମେ ଅମ୍ବୁକ ସଂପ୍ରଦାୟର ନିରୀକ୍ଷକ ହୁଅ । କିନ୍ତୁ ଦେଖିବ ପ୍ରଳୟ ଦିବସରେ ତୁମେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ନ ଥାସ ଯେ, ତୁମ କାନ୍ଧ ଉପରେ କୌଣସି ଯୁବ ଓଟକୁ ଲଦି ଦିଆଯାଇଥିବ ଏବଂ ସେ ପ୍ରଳୟ ଦିବସରେ ଚିକ୍କାର କରୁଥିବ । ଅର୍ଥାତ ଉଚିତ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ହେବ, ସଠିକ୍ ନ୍ୟାୟ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା ଯେପରି ତୁମ ଦ୍ୱାରା ସଂପାଦିତ ନହେଉ । ହଜରତ ଉବାଦା ର.ଅ କହିଲେ ହେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ! ତାହାହେଲେ ଆପଣ ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ଅନ୍ୟକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଯୁଗରେ ୬ ଜଣ ଅନସାର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ ଏକତ୍ରିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହଜରତ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ର.ଅ ଅନ୍ୟତମ ଥିଲେ ବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ । ହଜରତ ମୁସଲିହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ କହିଲେ ଯେ, ଅନସାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୁରଆନ୍ କରୀମର ଯେଉଁ ବିଖ୍ୟାତ କଣ୍ଠକାରୀ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହଜରତ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ର.ଅ ଅନ୍ୟତମ ଥିଲେ । ହୁଜୁର ଅନଖର ଅ.ବ କହିଲେ ଯେ, ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା ର.ଅଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଆଉ ଚିକିଏ କଥା ରହି ଯାଇଛି ଯାହାକୁ ଇନଶା ଅଲ୍ଲାଃ ଆଗାମୀ ଖୁତବାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି ।

.....
KHULASA KHUTBA JUMA HUZOOR ANWAR a.b.a
10th Jan 2020
.....